

Uitgelaten mijnwerkers van de Marikana platinamijn in Zuid-Afrika gingen donderdag 20 september weer aan het werk. De mijnwerkers accepteerden een nieuw bod van het Britse mijnbouwbedrijf Lonmin. Met een verbitterde wilde staking van zes weken wonnen ze belangrijke eisen.

Het bedrijf betaalt de boorders nu 11.078 rand (1040 euro) per maand. Andere arbeiders in de mijn krijgen een loonsverhoging van tussen de 11 en 22 procent. Ook krijgen mijnwerkers een eenmalige uitkering van 2000 rand (190 euro). Dit is minder dan de eis van de mijnwerkers, 12.500 rand voor iedereen, maar het is toch een grote overwinning.

Zolisa Bodlani, een van de vijf leiders die door de stakende mijnwerkers werd gekozen, zei 'als er niemand gedood was, zou ik dit een groot succes noemen'. Op 16 augustus schoot de politie 112 stakers neer, waarbij 34 mensen om het leven kwamen. De strijd om gerechtigheid voor deze arbeiders gaat door. Een officieel onderzoek naar deze moorden zal over vier maanden een rapport uitbrengen.

Duizenden mijnwerkers en hun gezinnen kwamen bij elkaar in een voetbalstadion om overwinningssliederen te zingen op de dag dat het akkoord bekend werd. Sommige spreekkoren prezen de nieuwe vakbond AMCU, die de staking leidde, terwijl de oude corrupte vakbond NUM werd veroordeeld. Een leus was 'AMCU komt. We zeiden dat ze zouden komen'. Op een spandoek stond 'overlijdensakte – voornaam: NUM, doodsoorzaak: corruptie'.

Andere mijnwerkers staken nog steeds voor hoger loon. Arbeiders bij Amplats, de grootste platinaproducteur van Zuid-Afrika, demonstreerden woensdag 19 september bij Rustenburg om hun looneisen kracht bij te zetten.

Kogels

De politie schoot met rubberkogels en stuntranen op de demonstranten. Stakingsleider Evans Ramokga vertelt dat een staker stierf nadat hij was overreden door een pantserwagen van de politie. Gemeenteraadslid Paulina Masutlho van het African National Congress (ANC) overleed vorige week, nadat ze was geraakt door plastic politiekogels tijdens een aanval op de huizen van stakende Lonmin-arbeiders de week ervoor.

De overwinning bij Lonmin leidt waarschijnlijk tot meer druk om stakingen te organiseren buiten de NUM om. Die vakbond is de grootste in de vakbondskoepel Cosatu, die nauw verbonden is met de ANC-regering. Cosatu hield vorige week zijn jaarlijkse congres net buiten Johannesburg. Het zittende bestuur werd zonder tegenspraak herkozen, ondanks de golf van radicalisering binnen de Zuid-Afrikaanse arbeidersklasse.

In een interview tijdens het congres veroordeelde secretaris-generaal Frans Baleni van de NUM de nieuwe golf van strijdbaarheid met verbijsterende ongevoeligheid. Slechts een maand na de slachtpartij door de politie zei hij dat het zo leiden tot 'een bloedbad van banen'. Daarna sprak hij zijn echte angst uit: 'mensen zullen zeggen: het lukte bij Lonmin, dus wij kunnen ook dezelfde weg volgen, en niet het gebruikelijke onderhandelingsproces zoals omschreven in de Labour Relations Act (wet op de arbeidsverhoudingen).'

Arbeiders bij Amplats weigeren om de onderhandelingen via de NUM te voeren. Stakers houden vandaag een massabijeenkomst om te besluiten over de volgende stap. Arbeiders bij de Kopanang goudmijn gingen in staking een dag nadat Lonmin weer aan het werk ging. Mijnwerkers in de

Zuid-Afrika: overwinning voor mijnwerkers Marikana

Contributed by Ken Olende

woensdag, 26 september 2012 - Last Updated woensdag, 26 september 2012

chrom- en de kolenmijnen hebben zich aangesloten bij de stakingsgolf voor loonsverhoging.

Dit artikel verscheen oorspronkelijk in Socialist Worker. Nederlandse vertaling door redactie socialisme.nu.